Oplag: 500

Voers Blad

Juni 2011

- Cooperative Learning - se side 4
- Voerfest den 10. juni - se side 16
- Butiksplaner er opgivet - se side 17
- Når du elsker, bliver livet til - se side 21

Åbenhed giver større forståelse!

Af stedfortræder på Solsikken

Annie Svejstrup

Så blev det Solsikkens tur til at holde stafetten, og det gør vi glad og gerne, da vi gerne vil være en integreret del af lokalsamfundet. Vi tror, det er godt for vores beboere med åbenhed, da de derved vil opleve en større forståelse for, at de lever et anderledes liv end de fleste.

Selv om mange kender Solsikken, er det sikkert ikke alle, der ved, at vi er Voerladegårds største arbejdsplads med 38 fastansatte, 16 løst ansatte vikarer og 26 ledsagere. Så man kan med god grund spørge sig selv, hvordan det kan beskæftige så mange, at der bor 26 fysisk/psykisk udviklingshæmmede på Solsikken. Men vi er et sted, der aldrig holder lukket, så 24 timer i døgnet året rundt er der folk på arbejde. De fleste personaletimer bliver brugt eftermiddag, aften og weekend, da det er her, beboerne er hjemme. I dagtimerne har beboerne dagbeskæftigelse i Brædstrup, Horsens, Hansted, Skanderborg og Silkeborg; transporten foregår med taxa, så hver morgen og eftermiddag kommer der 5 minibusser for at hente og aflevere vores beboere.

Den største faggruppe er pædagoger, men vi har også ansat 2 pedeller, 4 køkken-/rengøringsdamer, 1 på kontoret, 3 nattevagter og 3 i ledelsen. Derudover er der et stort og tæt samarbejde med fysioterapeuterne i Brædstrup, en massør, læger, neurologer, psykiater osv. En arbejdsplads som Solsikken indeholder mange forskellige opgaver.

Vi bestræber os på at være en socialt ansvarlig arbejdsplads, fx har vi 5, som er ansat i flexjob, og vi har for tiden 2, som er i arbejdsprøvning. Derudover er vi glade for det tætte samarbejde, der er med skolen, børnehaven og spejderne.

Vi er også glade for alle de af vores medarbejdere, som kommer fra lokalområdet (og det er ikke få), da det giver en god indsigt i alle de aktiviteter, der foregår i området.

De kommunale besparelser har også ramt Solsikken, og omregnet i fuldtidsstillinger svarer besparelserne til 2 stillinger. Vi har været så heldige, at ingen er blevet fyret, da vi har klaret nedskæringerne ved naturlig afgang, men det kan selvfølgelig mærkes, at der ikke er så mange timer til rådighed som før.

Til sidst vil jeg gerne rose alle de frivillige, som bruger mange timer på at fastholde Voerladegård som et aktivt lokalsamfund, noget vi nyder og gør brug af i den udstrækning, vores beboere er i stand til at deltage.

Vi er en vigtig brik i det daglige arbejde

De nye børn som er startet i rullende indskoling

Indholdsfortegnelse:

Side:

2....Formandsstaffetten
4....Voerladegård Skole
8....VIF
9....Historiske glimt
12..Naturen omkring Lyngdal
14..Spejder
16..Hverdagsglimt fra dagplejerne
16..Voerfest
17..Butiksplaner opgivet
18..Rejsebeskrivelser
20..Kirkens aktiviteter
21..Sognepræst - Peter Tast
24..Gudstjenesteliste

Forside: Naturen i maj i lokalområdet og skønne glade børn fra skolen

Næste blad udkommer 1. uge i sept. 2011. Deadline for artikler til næste blad er 1. aug. 2011.

Redaktionen

Redaktionssekretær:
Nis Heissel
voerladegaard@gmail.com
tlf.: 26 16 55 88

Ansvarshavende:
Egon Kjær Sørensen
lyngdalgaard@mail.dk
tlf.: 75 78 25 72

Distribution:
Karl Svansø Iversen
inger.karl@fibermail.dk
tlf.: 75 78 28 05

Cooperative Learning på Voerladegård Skole

Af: Lærer Jørgen Lønneker

Jeg skal i det følgende forsøge at give en ultrakort ”smagsprøve” på en utroligt spændende, engagerende og sjov undervisningsform, som vi i storeteam (3. - 6. klasse) er blevet meget optagede af, og som vi arbejder en del med i indeværende skoleår og helt sikkert vil fortsætte med i de kommende. Der er tale om undervisningsformen Cooperative Learning.

Cooperative Learning, i det følgende forkortet CL, er udviklet ved universiteter i USA i løbet af de seneste 30-40 år. Nogle af de vigtigste kendetegn ved og effekter af CL er:

- større fagligt udbytte for både stærke, middel og svage elever
- større tolerance hos eleverne overfor kammerater (også af anden etnisk eller social baggrund)
- hurtigere sprogudvikling
- bedre selvværd
- større glæde ved at gå i skole

Et væsentligt udgangspunkt for udviklingen af CL har været bekymringen for, at man i det traditionelle skolesystem ”taber” en del elever, der tilbringer en stor del af deres skoletid i passivitet. Derfor har målet for udviklingen af CL været dels at få samlet de svage elever op og dels at få engageret de stærke elever.

CL bygger på et meget konsekvent princip:

- det er elevernes aktive læringsarbejde, der udgør læreprocesserne. Hver eneste elev uden undtagelse skal inddrages i disse. Eleverne skal ikke lære én ad gangen, når læreren har tid – men samtidigt.

I litteraturen om CL bruges bl.a. en opstilling af tre forskellige typer af undervisningsscenarier som baggrund for at forstå, hvordan de situationer, vi skaber i skolen, påvirker børnenes adfærd. Man skelner mellem klasseværelserne A, B og C. (Alle tre undervisningsformer kan hver især have deres berettigelse i et eller andet omfang.)

I det traditionelle klasseværelse A er lærerens taletid i nogle undersøgelser helt oppe på 80 % af tiden. Læreren er centrum for undervisningen, og al kommunikation går gennem ham. Læreren stiller ind imellem spørgsmål og roser, kommenterer eller korrigerer svaret. Det betyder, at elevens taletid i gennemsnit bliver langt under et minut pr. elev pr. lektion. Nogle elever oplever det ligefrem som risikofyldt at deltage i denne form for undervisning, fordi der kan være fare for, at man lider prestigetab, hvis man fx svarer forkert på de spørgsmål, der stilles til klassen. Der er derfor i klasseværelse A en tendens til, at flere elever forholder sig passive i timerne. En klassesamtale kommer som følge deraf oftest til at foregå mellem læreren og 5-10 elever.

I klasseværelse A er individuelle opgaver meget udbredte. Hvis man går i

stå under arbejdet med den type opgaver, er der ofte lang ventetid på at få hjælp.

Der er i klasseværelse A ligeledes kun én ”scene”. Dvs. at alle, der vil sige noget, lægger beslag på alles opmærksomhed. Hvis en enkelt elev kommer med forstyrrelser i denne undervisningsform, så lægger denne forstyrrelse og lærerens håndtering af den beslag på hele scenen og tager derfor undervisningstid fra hele klassen.

I klasseværelse B er undervisningen organiseret som gruppearbejde. Her er undervisningen elevcentreret, og der foregår dialoger i grupperne i klasseværelset. Erfaringen viser dog, at gruppearbejdet ikke er uden problemer, for ansvarsfordelingen i gruppen er ofte diffus. Hvem skal gøre hvad? Hvis man fx har fået et ark med opgaver af læreren, så kan de elever, der tager initiativet, risikere at blive opfattet som styrende eller for at ville fedte for læreren. Hvis en elev fx ikke deltager, får det ikke konsekvenser for ham. Er man usikker, kan man vælge at forholde sig passiv for at undgå at dumme sig, og så går man glip af muligheden for at lære noget. Der kan ligefrem være forskellige magtkampe tilstede i gruppen, som gør samarbejdet og dermed læringen vanskelig.

Gruppearbejdet i klasseværelse B kan således være meget vanskeligt at håndtere for såvel børn som voksne.

I klasseværelse C arbejder man med Cooperative Learning. Her er strukturen fastlagt, så alle elever er aktive deltagere samtidigt. Læreren sætter fx en struktur i gang, hvor alle elever først skal bruge 2 minutter på i par at diskutere mulige løsninger på en opgave. Herefter skal de vende sig mod en anden partner og bruge et minut på at opsummere, hvad de er kommet frem til og et minut på at lytte til den nye partner. I løbet af fire minutter har alle elever på den måde haft 2 minutters taletid. Undervisningen i resten af timen foregår i andre såkaldte strukturer, og tale- og aktivitetstiden for den enkelte elev ligger på det samme høje niveau.

Cooperative learning

Klasseværelsets indretning i CL

Eleverne sidder i faste 4-mandsgrupper, team, i perioder af ca. 6 ugers varighed. Disse team sammensættes således, at der i alle team er en stærk, en middelstærk, en middelsvag og en svag elev. Om man er det ene eller det andet afhænger naturligvis af hvilken faglig synsvinkel, der anlægges. Man kan fx være stærk i engelsk og svag i matematik. Derfor sammensættes teamene i en periode af dansklærerne, i en anden af engelsklærerne osv.

Alle i teamet er orienteret mod hinanden og ikke som i det traditionelle klasseværelse mod læreren og nogle gange ligefrem med ryggen til hinanden.

Bordene opstilles således, at de alle har retning mod ”tavlen”. Eleverne sid-

der med siden til ”tavlen”, og alle kan derfor let vende sig for at se læreren eller ”tavlen”.

Eleverne i hvert team har numre fra 1-4. Man kan derfor lave meget klare rollefordelinger i arbejdet med de forskellige strukturer i CL.

De team, eleverne arbejder i, får et navn, som vælges efter en fastlagt procedure. Dette navn er med til at styrke teamets identitet. Derudover arbejdes der løbende med team- og classbuildingsøvelser for at øge trygheden og dermed gøre læringsmiljøet optimalt. At eleverne føler sig trygge og trives i skolen er jo en grundlæggende forudsætning for, at de kan lære noget.

Og hvad er så strukturer?

Strukturerne er forskellige såkaldte ”interaktionsmønstre”, der foregår mellem eleverne. De foregår ofte i team eller i par. De består af en række trin, der bestemmer, hvordan eleverne skal gå i dialog med hinanden og med stoffet.

Strukturerne kan bruges i alle fag, fordi de er indholdsfri. De fungerer som en slags ”stillads” i elevernes tilegnelse af stoffet.

Alle strukturerne har navne: ”Quiz og byt”, ”Rollelæsning”, ”Find én, der...”, ”Dobbeltcirkler”, ”Møde på midten” og mange andre.

I den bog, som danner baggrund for denne artikel, beskrives 46 forskellige strukturer.

Lad os lige tage et par eksempler:

Eksempel 1:
Strukturen ”Tænk-par-del”

- Trin 1: Læreren stiller en opgave
- Trin 2: Individuel tænketid til opgaven
- Trin 3: Dialog med sidemanden - de to diskuterer og arbejder hen mod et fælles løsningsforslag.
- Trin 4: Det fælles løsningsforslag præsenteres for det andet par i teamet

I denne som i alle de andre strukturer er der igen tale om et højt elevaktivitetsniveau. Alle deltager, alle får taletid, og alle er aktive samtidigt.

Eksempel 2:
Strukturen ”Quiz og byt”. Alle elever er udstyret med et kort, hvorpå der fx står et spørgsmål og et svar.

- Trin 1: Eleverne går omkring mellem hinanden og finder en partner fra et andet team.
- Trin 2: Partner A stiller sit spørgsmål.
- Trin 3: Partner B svarer.
- Trin 4: Partner A hjælper eller roser.
- Trin 5: Partnerne bytter roller, så partner B spørger, og A svarer.
- Trin 6: Partnerne bytter kort.
- Trin 7: De siger farvel, finder en ny partner og starter igen fra trin 2.

I denne struktur er der igen tale om et højt aktivitetsniveau. Alle er aktive på samme tid. Ingen kan lide nederlag, for alle har mulighed for at få svaret på det spørgsmål, der stilles og kan derefter bringe dette videre til den næste partner. Eleverne får i denne struktur mulighed for at arbejde med fx uregelmæssige verber på engelsk på en sjov måde og i længere tid, end hvis man skulle sidde og bøje dem i et skema i sit kladdehæfte.

I det hele taget kan man sige, at strukturerne i høj grad stimulerer det følelsesmæssige aspekt af læringsprocessen, og det betyder, at man bedre kan huske det stof, man arbejder med.

SPIL-principperne

CL bygger på fire principper som forkortes SPIL:

- Samtidig interaktion – alle er aktive på samme tid
- Positiv indbyrdes afhængighed – alle i teamet har brug for hinanden.
- Den enkeltes succes kommer alle i teamet til gavn. Ligesom man ikke kan spille skak eller fodbold alene, kan man heller ikke indgå i strukturerne alene.
- Alle medlemmer i teamet er uundværlige.

CL bygger på den tænkning, at læring er en social proces – man lærer sammen med andre.

Individuel ansvarlighed – alle elever bliver med jævne mellemrum mødt med krav om at gøre rede for deres egen læring fx ved at fortælle, opsummere, præsentere, evaluere for de andre i teamet.

Lige deltagelse – de meget fastlagte roller og regelsæt i strukturerne er med til at sikre, at der er en høj grad af lige deltagelse blandt eleverne. I klasseværelse A er lige deltagelse næsten utænkelig. I de fleste klasseværelser af type A sidder der elever, der ikke siger noget i en hel lektion eller måske ligefrem en hel dag.

Afrunding

Jeg håber, at jeg med foranstående meget kortfattede gennemgang af CL har givet en smagsprøve på undervisningsformen. Min kollega Susanne Larsen og jeg selv præsenterede CL på et nyligt afholdt forældremøde i storeteam, og de fremmødte forældre, der selv prøvede at arbejde lidt med strukturerne efter en kort introduktion, var meget positivt indstillede overfor CL.

I indeværende skoleår har vi haft to lærere fra storeteam på kursus i CL. I næste skoleår sender vi yderligere fire lærere af sted på kursus i denne meget spændende undervisningsform.

Cooperative learning

Caileen, Camilla og Kristina

Emma og Mathilde

VOERLADEGÅRD IF

Af Jette Rathcke og Inger Iversen

Håndboldpiger

Efter en god vintersæson, hvor håndboldpigerne nåede til landsdelsmesterskabet, er de nu startet med at træne udendørs hver tirsdag fra kl. 16.30 til 18.00.

Billedet er fra Lund Hallen, hvor pigerne var på træningsbesøg og lige for at vinde en kamp!

Yes - vi vandt !

Historiske glimt ....

Af "Histor" p.t. anonym

I skrivende stund, af hensyn til den redaktionelle viderebehandling til juni nummeret, fortæller kalenderen, at netop i denne begyndende lyse sommeraften, er det Valborgs aften. Et historisk glimt af en gammel traditionsrig aften, der i omfang netop lige her i det østjyske rangerede tæt ved - og maaske endda højere - end Sct. Hans ved midsommertid, med fest og glædesblus. De ældre paa egnen erindrer stadig baalene, der fra toppene af bakkerne kunne ses viden om.

I dagspressen kunne man i indeværende uge se annoncering af Valborg aften med fest paa museumsgaarden Stjernholm ved Horsens, hvortil, efter det oplyste, er givet særlig tilladelse til afbrænding, da denne lille rest af vor historie nu er blevet ministerielt forbudt, at markere med baal ….?

Men hvad var, og hvad fejrede man med Valborgs aften? Hele oprindelsen fortaber sig tilbage til før kirken fik indflydelse; ja, endda før denne eksisterede. Tilbage i jernalderen – den periode af vort lands fortid, der igen og igen dukker frem i vort sogns historie, hvor den har præget og sat sig saa markante spor – netop ogsaa her fejredes overgangen fra vinter til sommer. Her markeredes den lyse aarstids komme – i dag taler vi om ”de lyse nætters begyndelse”. Senere da kirken fik magt, blev festlighederne forbudt som værende hedenskab. Men det lod ikke til at have virkning med forbud; aftenen blev forsat markeret, saa hen mod 700-tallets sidste del iklædes denne skiften af aarstiderne med en tysk nonnes helgen- kaaring, der saa i fordansket udgave gav navn til aftenen og efterfølgende dag: Valborg. Saa nu skiftede betydningen pludselig til at blive en respekteret helligdag!

Har bålene ogsaa flammet paa 3-høje i Dørup, der i lidt taagede kilder antydes at være et gammelt offersted? I nyere tid; endda næsten i nutid, foreligger beretninger om ”Valborg blus ” flere steder paa de gamles gravhøje i sognet, hvor det følges op med fortællingerne om, hvor mange baal man kunne tælle paa den anden side Mossø.

Naar vi nu bevæger os omkring Dørup, og ser paa gamle optegnelser om landsbyen, da fortæller stednavnet med endelsen -rup, at da gaardsamlingen begynder – i vor opfattelse - at tegne sig som landsby, da er det som udflytning fra noget andet i Vikingetiden….! Var det fra landsbyen Voer, eller var oprindelsen et helt andet sted fra?

Svaret faar vi sandsynligvis aldrig. Men fra tiden, hvor vi begynder at have dokumentation om forholdene, ser vi i de store 1600-tals matrikler, at Voer Ladegaard bestod af 4 gaarde, det samme gjorde Hem. Landsbyen Gantrup, der dengang hørte til sognet, havde 8 gaarde, hertil kom Klostermøllen, Møldrupgaard og Kroggaard som enestegaarde, men Dørup havde i 1683 13 gaarde, og dermed sognets største i gaardtal, og desuden med et dyrket areal, der langt oversteg de andres tilliggende.

I litteraturen findes meget om landsbyen Dørup; dette takket være forfatteren Sigurd Elkjær, der levede og skrev sine historiske romaner i første halvdel af 1900-tallet. Hans familie stammede helt tilbage i 1600-tallet fra Dørup, hvor han præsentere os for stolte bønder, der udover gaarden red i ufredstiden som ryttere under Skanderborg Slot. Begrebet "rytterbønder" betød, at de havde gaarden i fæste af kongen mod at skulle stille i fuld udrustning, naar "landet kaldte paa sine sønner", og det kunne være, og var ofte paa krigsskuepladser i det fremmede. Vi ser da ogsaa at flere aldrig vendte tilbage, men blev derude i det fremmede.

Nu kan man læse meget mere i Elkjærs bøger, og Egon Sørensen, Lyngdalgaard, selv landmand i sognet, har ogsaa tidligere i sognehuset fortalt og fortolket Jens Rytters liv.

Men som et historisk glimt, bør det maaske fortælles – eller gentages her fra tidligere fortællere – at landsbyen Dørup havde en egen karakteristik, idet alle gaardene var bygget sammen; den ene efter den anden med fælles gavle og udlængerne som fingre ned mod Mossø. Det maa have været et fantastisk skue, at se hen ad facaderne paa denne række af boliger, der med straatag og sit bindingsværk med lerklining, nok ikke har staaet efter en lodsnor…..?

Hvor gamle var de gaarde? var fundamenterne? – om der var lagt saadanne med syldsten, en ukendt oprindelse tilbage til landsbyens opstaaen. Var det middelalderens eller renaissancens byggeskik med "rækkehuse" i et langt større omfang end vi forventer at finde det i vore landsbyers fortid? Christian den 4. byggede rækkehuse med Nyboder i København. I Stengade paa Langeland har vi en genfundet og udgravet oldtidsbebyggelse – aartusinde før Dørupgaardene - paa samme maade, men ikke med 16 i tal!

Nok ikke den første, men denne gang en altødelæggende brand lagde Dørups gaarde i aske i 1744; glædeligt nok uden tab af menneskeliv. Kun de murede skorstenssteder stod tilbage efter flammernes hærgen. Men med ihærdighed fra beboernes side blev en genopbygning snart efter påbegyndt, for at man kunne være i hus med folk, fæ og den kommende høst inden vinteren. Men klog af skade, saa nybyggedes gaardene i tvillingekomplekser paa begge side af bygade forløbet. Og netop fra dette tidspunkt, hvor den i romanerne forevigede autentiske Jens Rytters søn Iver genopførte sin slægtsgaard, findes der i dag rester, der maaske voldsomt, maaske lidt ufatteligt – kan fortælle og synliggøre historien om det der var engang.

Naar man kommer ad Maskedal fra

Skanderborg mod Vest, faar man paa venstre haand ved indkørslen i Dørup; gemt mellem høje graner og thuja en rødkalket straatækt bindingsværkgaard med et navneskilt paa gavlen: ”Rytter-gaarden”.

Dette bygningskompleks er arvtageren af Ivers gaard fra 1744. Næppe meget vil kunne findes af det oprindelige, men dog en efterfølger paa tomten. Da rytterbonden Iver Jensen stod med sit nye hjem lod han skære en døroverligger, der fortæller:

”Gud hielpe mig min gaard at bygge, at ieg og hver maa gaa og bo deri med trygge, 1744. Y.I.S. K.I.D”.

Denne træplanke blev indmuret, og trods alle omskiftelser gennem nu mere end 250 aar, saa findes denne planke stadig paa gaarden; nu indemuret over kaminstedet i stuen. Vil man se den, saa findes der et fint billede ophængt i den gamle hestestald i byen, hvortil der er offentlig adgang.

En maaske større kuriositet findes lige udfor gavlen i haven paa den gamle gaard: Ud over, at Iver Jensen lod sin gaard genopføre, saa plantede han ogsaa – i hvert fald - eet æbletræ, og det lige udenfor gaardporten. Dette træ staar og lever endnu; hældende og kroget af tiden med sammenvoksninger, der har givet fantasifulde åbninger med lige saa utallige historier i folketroen.

Æblet kan spises, fortæller ejeren, og smager ganske godt.

I historierne har det faaet navnet: ”Jernæblet”, der skulle henvise til sin hårdhed og holdbarhed. Men her har vi en hel anden historie til en senere udgave af Voers Blad.

(Bemærk venligst: Jernæblet staar i en privat have)

Jern-æbletræet

Naturen omkring Lyngdal.

Af Egon Kjær Sørensen

I gamle dage sang vi:

”Kom maj, du søde, milde
gør skoven atter grøn”.

Og det passede, at skoven først blev grøn i maj.

Sådan er det ikke længere. Fugle, buske og træer melder forår allerede i april. I år har denne måned været helt fantastisk. Sikke et påskevejr vi har haft. Sol fra morgen til aften og ikke en dråbe regn.

Men her på Lyngdals sandmuldede jorder kan vi også allerede nu se, hvor der er mest sand i jorden, for der visner græsset allerede, og selv mælkebøtterne med de lange pælerødder svinder langsomt ind under solens brand og den tørre vind, der smyger sig hen over jorden.

På markerne går får og lam og lyser op og gør opmærksom på deres tilstedeværelse med den brægen, der holder det enkelte får sammen med sine egne lam.

Når studene i stalden gennem vinduerne får øje på fårene ude på græsset, starter de af bare misundelse en højrøstet koncert af længselsfulde brøl: ” Vi vil også ud. Skynd dig. Luk op”.

Det gør jeg også snart. Både i dag og de foregående dage har jeg tjekket indhegninger. Sne, rådyr og is laver altid en del skader, som man må udbedre, inden dyrene kan sættes på græs.

Men det bliver endnu værre, hvis kronhjortene for alvor slår sig ned i vort område. De er så tunge, at de kan trække både tråd og pæle med sig.

Det sker måske snart. Spor af hjortene har jeg af og til set; men forleden dag, da jeg var ude for at samle sten, kom der pludselig en kronhjort løbende op ad skrænten lige hen mod traktoren,

som den blev så forskrækket over, at den ændrede retning og forsvandt ned over markerne mod bækken.

Sjovt nok at tænke på, at bare fordi kronhjortene er et oprindeligt dyr i vor natur, som landmændene ikke har gjort til et produktionsdyr, så får de lov til at brede sig igen; mens vildsvinene, der også er et oprindeligt dyr i de danske skove, nedlægges hurtigst muligt af frygt for, at de skal smitte de tamme svin, der holdes som fanger i hermetisk lukkede staldsystemer.

Og vildsvinene er nu på vej op gennem Jylland. Sommeren igennem kan de bevæge sig i ly og dække af de enorme arealer, der hvert år tilsås med majs. Først når majsen høstes, opdager man, at de er her. Så en skønne dag kan vi måske se en so med sine smågrise pløje vor græsplæne op. Husk så at nyde, at de små stribede grise er rigtig smukke og søde.

Her på Lyngdal har vi hver dag glæden ved at kunne se 17 af disse krudtugler; men de lever bag et forsvarligt hegn.

God sommer.

Nu er vi ude - vi har det rigtig godt i en natur uden lige

Indvielse af Bålhytten

Af gruppeleder Steen Kjeldsen

En solbeskinnet aprilaften inviterede vi alle til officiel åbning af bålhytten på spejderpladsen - en invitation, som 150 efterkom.

Den røde snor blev klippet, den grønne skov beundret, der blev spist boller drukket kaffe, og der var aktiviteter for store og små.

I skrivende stund mangler bålhytten bl.a. et støbt bålsted, vægge til afskærmning mod vestenvinden samt den sidste finpudsning. Men tag allerede nu hytten i brug, hvad enten det er byens beboere, dagpleje, vuggestue, SFO, klub eller skole, der vil låne den.

Vi håber, at alle vil være med til at passe godt på hytten, at man selv fjerner eventuelt affald, supplerer op med brænde, hvis man har brugt noget - og kontakter os, hvis der er uregelmæssigheder.

Skal hytten lånes til større arrangementer, tjek da først med Steen (75752028), om den er ledig.

Mange fandt vej til spejderpladsen d. 27. april

Bålhytten må benyttes af alle - spejder eller ej.

Hjælp til spejderhuset

Vi søger med lys og lygte en person eller flere, der vil hjælpe os med stort og småt i spejderhuset. Det kunne være en teltansvarlig, en depotbestyrer, en til at svinge en malerpensel, eller…

Vil du/I støtte vores arbejde og udføre noget, der kommer mange til gavn, så kontakt Steen eller vores nyvalgte grupperådsformand Gitte Eilersen på 76599944.

Selv om du rækker os lillefingeren, skal vi nok lade være med at tage hele hånden.

Sejlads på Mossø

Lige nu er sejladsaktiviteten på sit højeste – måske er der stadig ledige pladser på vandet hver mandag? Tag kontakt til søspejderleder Rene på 30131593, hvis du har mod på sejlads og kajak. Aldersgruppen er 5. - 10. kl.

Sommerlejrene er årets højdepunkt

Bæverne og ulvene tager til Gammelstruphytten ved Vestbirk d.1.-3.juli, hvor "Det Gamle Grækenland" bliver temaet.

Juniorer/spejdere kan se frem til seje oplevelser på det Houens Odde Spejdercenter ved Kolding d. 29. juni – d. 3. juli.

Oprykningsmødet

Sæt kryds i kalenderen tirsdag d. 23. august kl. 18, hvor hele gruppen mødes til fælles opstart på spejderpladsen.

Møder efter sommerferien

Vi tager forbehold for planen herunder, tjek hjemmesiden, hvis du skal have de nyeste informationer:

Enhed:	Målgruppe:	Mødedag/tidspunkt:	Enhedsleder:
Familiespejd	3 – 6 årige	1. søndage 14 -16	Birthe Jacobsen
Bævere	0. – 1. kl.	tirsdag 17 – 18.15	Sine K Jensen
Ulve	2. – 3. kl.	mandag 17 – 18.30	Steen Kjeldsen
Juniorer/spejdere	4. – 7. kl.	onsdag 18 – 20	Daniel Tchikai
Seniorer	8. – 10. kl.	onsdag 19 – 21	Jakob Knudsen
Søspejdere	5. – 10. kl.	mandage 18 – 20.30	Rene Knudsen

Nyt: Roverklan!

Line Blæsbjerg forsøger at samle unge på 16-20 år til en roverklan. De vil ikke have nogen fast mødedag, men der vil være enkelte arrangementer hen over året.

Voerfest på Sportspladsen den 10. juni 2011

Voerfesten i år bliver en lidt skrabet model, men én dag er vel bedre end ingen!

Det bliver en Voerfest, hvor vi slår børnetorsdag og familiefredag sammen.

Pladsen åbner kl 15.30 og vi slutter kl. 24.00.

Der bliver mange forskellige aktiviteter for både børn og voksne.

Program udsendes særskilt.

Kl. 18.30 er der grillaften for hele familien. Husk at medbringe kød og tilbehør til grillen - øl og vand skal købes på pladsen.

Vil du hjælpe med nogen af aktiviteterne så kontakt:
Jette 75782616
Steen 75752028

Kig forbi - vi glæder os til at se jer.

Venlig hilsen Voerfestudvalget, VIF og spejderne.

Hverdags-glimt fra dagplejerne

Butiksplanerne er opgivet.

Af Egon Kjær Sørensen

I næsten to år har et udvalg under Fællesrådet arbejdet med at starte en butik som et socialøkonomisk projekt sammen med Solsikken.

Efter at have afsøgt forskellige placeringsmuligheder kom Forsamlingshusets lille sal ind i billedet. Umiddelbart var huset interesseret, hvis der kunne indsættes en foldevæg i den store sal, og der kunne laves et handicaptoilet.

En anvendelse af den lille sal til butik krævede en kommuneplanændring; den fik vi, og en byggetilladelse, som vi også fik. At få disse ting gennem papirmøllen tog et år. I alt er der nu gået to år, siden arbejdet startede.

Der er nu sket det meget glædelige, at vor dygtige bestyrelse i Forsamlingshuset har fået sat damp under kedlerne, så udlejningen er stigende, og kassekreditten er i plus.

Derfor er de kede af at skulle undvære den lille sal, og det kan vi godt forstå.

At oprette en ny butik bliver vanskeligere jo længere tid, der går, fra Bageren lukkede. Så set i lyset af dette vil vi ikke lede efter en ny placeringsmulighed og har derfor skrinlagt planerne.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke alle, der har brugt tid og kræfter på denne opgave, idet jeg vil ønske, at I nu bruger de kræfter, I havde afsat til butikken, til andre ting der kan øge livskvaliteten i Voers område.

Kathrine i Cameroun

Af Kathrine Lund Jacobsen

Et gadedrengeprojekt i Cameroun

For ca. to år siden startede en ung mand (Elia) fra Den lutherske brødrekirke i Cameroun et gadedrengeprojekt i storbyen Garoua. I Garoua er der mellem 200 og 300 gadebørn, så behovet er stort. Det startede med 6 drenge, der fik et måltid mad et par gange om ugen og fik lov at sove i tryghed inde på kirkens grund. Projektet bliver nu støttet af Afrika In Touch, og vi er allerede andet volontørhold, der er udsendt. Udviklingen er gået hurtigt, og projektet omfatter nu ca. 17 teenagedrenge, der har deres eget hus på kirkens grund og mulighed for tre måltider mad om dagen. 6 af de yngste drenge får desuden betalt skolegang.

Hvad kan en flok unge piger fra DK gøre i Cameroun?

I januar tog vi – tre piger fra DK – af sted til Garoua med den opgave, at vi skulle videreudvikle projektet og gøre det mere stabilt. Projektet er stadig meget nyt og er indtil videre blevet kørt udelukkende af Elia, der bruger al sin tid – og mere til – på at tage sig af de mange drenge. Derfor har det været vigtigt for os at finde flere frivillige her i Cameroun, som kan hjælpe til med at videreføre projektet. Ting tager tid i Cameroun, men vi har nu – efter næsten tre måneder – en god flok frivillige i kirken, der er godt i gang med at lære drengene og deres hverdagsrutiner at kende. Det betyder først og fremmest, at der er nogen til at hjælpe Elia i hverdagen med madlavning, rengøring, opdragelse osv. Men det betyder også, at to unge mænd træner drengene i fodbold, og en evangelist kommer en gang om ugen og snakker med drengene om stort og småt.

En anden ting, der fylder meget, er en sikring af drengenes fremtid. En svær, men nødvendig opgave for at projektet giver mening. Vores mål er selvfølgelig, at alle drengene skal uddannes, så de kan sluses ud af projektet og klare sig selv. De fleste af drengene er for store til at starte i almindelig skole, så de skal i gang med en praktisk uddannelse. I april startede de store drenge som en del af et af kirkens andre projekter, hvor de får gratis undervisning i arbejde med træ og metal. Derudover underviser vi tre formiddage om ugen de store drenge i fransk og matematik. Efter sommerferien får nogle af drengene mulighed for at starte på teknisk skole, og vi håber, at nogen vil fortsætte vores 'skole', når vi rejser hjem.

Desuden har vi brugt meget tid på at få driften af projektet til at køre mere glidende. Det er især sket ved at få bedre styr på projektets økonomi. Hvad har de for lidt af, og hvad bruger de for mange penge på. Med et projekt, der vokser så hurtigt og kun én ung afrikaner til at tage sig af økonomien, var behovet for et nyt og mere detaljeret budget stort.

En flok herlige drenge med krudt i røven!

Arbejdet med drengene er heldigvis meget mere end papirnusseri, møder, skole og økonomi. Det bedste er, når vi

har tid til bare at være sammen med drengene og nyde deres selskab. For selvom de har haft en hård opvækst og hver især kæmper med deres problemer, så er de helt almindelige drenge, der er med på skæg og ballade. Vi har bl.a. haft konkurrencedag, været på vandretur, været til fodboldkamp på stadion og set dem spille adskillige fodboldkampe mod en anden flok gadedrenge.

Men en helt almindelig hverdagsaften eller eftermiddag hos drengene er bestemt heller ikke kedelig. Vi spiller afrikanske spil i sandet, leger "tommelfingerkriger", lægger arm, spiller fodbold, ser drengene danse, spille på trommer og synge (gerne malet med kridt i ansigtet) og mange andre ting. Der er dog også de mere stille aftener, hvor vi bare snakker eller nusser en træt dreng i søvn.

Det er en flok herlige drenge med krudt i røven – hver og en unik på sin måde.

En hjælpende hånd til Honduras

Af Helle Thorsen Sieg

Det er tidlig morgen på børnehjemmet Emmanuel, og klokken er ikke mere end 6.30. Min første opgave er at hjælpe 3-4-årige piger i bad og i tøjet. På min vej nyder jeg udsigten til et bjerg, som solen netop er begyndt at varme op efter en kold nat.

Da jeg åbner døren, er et "¡Hola tia!" det første, jeg bliver mødt af. Det kommer fra en flok smilende honduranske piger med mørkt hår og mørke øjne, der kommer mig i møde og giver mig et kram. Hvis nogen skulle være i tvivl, så betyder "tia" tante på spansk, som er det sprog, man taler i Honduras og i flere andre lande i Mellem- og Sydamerika. Der er næsten 500 børn på det børnehjem, hvor jeg bor, så jeg har pludselig fået en stor flok dejlige niecer og nevøer. Det vil sige, de opfører sig langt fra altid pænt, men man lærer hurtigt at sige de mest nødvendige kommandoer. "¡Venga!", der betyder "Kom her!", er for eksempel meget praktisk at kunne sige, når man har en flok børn, der pludselig er spredt for alle vinde.

Helle

Det meste af dagen hjælper jeg med at passe de mindste børn, der er helt ned til et par måneder og op til 2 år. På trods af utallige bleskift og en del skrigeri, så nyder jeg min tid med børnene. De har allerede efter 3 uger en stor plads i mit hjerte, så jeg er taknemmelig for min mulighed for i 4 måneder at give dem den kærlighed, tryghed og opmærksomhed, som de hungrer efter.

Kirkelige arrangementer:

Vandregudstjeneste og trinitatiskage

Søndag den 19. juni kl. 09.30 fra Voerladegaard kirke.

En frisk vandretur med gudstjeneste i det fri, og så slutter vi af med en lækker trinitatiskage i Kirkehaven eller Menighedshuset.

Kom og hør, hvad trinitatis har med lagkage at gøre.

Sankt Hans i Kirkehaven

Torsdag den 23. juni kl. 18.30, Kirkedalen 9

Tag familien og madkurven med i Kirkehaven til fælles Sankt Hanshygge. bål, pølser, øl og vand ved spejderne.

Båltale ved sognepræst Peter Tast.

Ældrefest

Søndag den 28. august kl. 11.00 i Menighedshuset.

Vi begynder i kirken med en gudstjeneste kl. 11.00. Herefter går vi over i Menighedshuset, hvor der vil være frokost, underholdning og sange mv. Festen sluttes af med kaffebord.

Ældrefesten arrangeres af Anne Mette og Egon Kjær Sørensen og sognepræst Peter Tast. Tilmelding til Peter Tast, tlf. 61 22 39 99, mail: pht@km.dk

Konfirmandopstart

Søndag den 11. september kl. 11.00 i kirken.

De nye konfirmander bydes velkommen med en ungdommelig gudstjeneste. Der er åben for alle.

Efter gudstjenesten vil sognepræst Peter Tast gerne mødes i Menighedshuset med dem, der skal konfirmeres i Voerladegaard kirke den 29. april 2012.

Konfirmation i 2013 er fastlagt til St. Bededag den 26. april.

Når du elsker, bliver livet til!

Af sognepræst Peter Tast

Af jord er du kommet – til jord skal du blive. Men i mellemtiden går mennesket rundt – oprejst – med øjne, der stirrer mod himlen.

Ikke kun om natten for at se stjerner og måne. Også om dagen for at se meningen med livet: Kærligheden, glæden, medmennesket. For at se det, der gør livet værd at leve – alt det, der – ligesom solens stråler – kommer til os fra himlen og rammer os med klarsyn, åbenhed, storsind, menneskeværd, liv – ånd.

Træet stikker sine rødder i jorden men strækker sin stamme og sine grene mod himlen. Fra jorden får det vand og næring; fra himlen sollys og luft. Livet bliver til i blandingen af det, der kommer fra jorden, og det, der kommer fra himlen.

På samme måde lever mennesket mellem det jordiske og det himmelske. Og ligesom træets liv vokser også menneskets liv i blandingen af det jordiske og det himmelske.

Fra jorden får vi det, der skal til for at overleve – for at vores krop kan fungere. Fra himlen får vi det, der skal til for at leve – for at vores sjæl kan fungere – livspustet, livsånden.

Så vi bliver hele mennesker med krop og sjæl. Mennesker, der er, hvor himmel og jord mødes, hvor krop og sjæl mødes, hvor materie og ånd mødes, hvor form og indhold mødes. Hovedet opad og benene nedad.

For at livet kan blive til, kan træet hverken undvære rødderne eller kronen.

For at livet kan blive til, kan vi hverken undvære det jordiske eller det himmelske.

Således blæste Gud livsånde i menneskets næsebor, så det blev et levende væsen.

Siden har mennesket gået oprejst med øjne, der stirrer mod himlen, og – som et levende væsen – åndet: Søgt efter meningen, kraften fra det høje; ledt efter det, som åbner øjne, ører og mund på os, så vi kan se, høre og måske forstå – meningen, indholdet og formålet med vores liv.

Næsten ligesom træet, der strækker sin stamme og åbner sine grene mod himlen.

Naturlig Teologi

For nogle hundrede år siden var der en form for teologi, der hed naturlig

teologi. Her forsøgte man at begrunde kristendommen ud fra forhold, man kunne udlede af naturen – ved at betragte naturen.

Det går også meget godt, så længe det drejer sig om Gud Fader, himlens og jordens skaber, alt livs ophav, og om Helligånden – kraften fra det høje – det, som får os til at ånde – livspustet, livsånden, troen.

Men det centrale og væsentlige ved kristendommen er Jesus – det menneske, som åbnede øjnene og ørerne på mennesker, så de kunne se Guds storværker og mærke, at Guds Rige er nær – hvorfor de kaldte ham for Guds Søn.

I ham møder vi Guds kærlighed til os mennesker. Den kærlighed, der til stadighed kæmper for livet – imod livets værste fjende, døden, og dens lillebror, ligegyldigheden, meningsløsheden, fortvivlelsen.

I ham fik vi Guds kærlighed at se, da han ikke blev skræmt af døden, men tværtimod gik i døden for vores skyld – for at vise os, at der er noget, der er stærkere end, og som overvinder selv døden – nemlig kærligheden.

Således er kærligheden det centrale i Jesu budskab:

”Et nyt bud giver jeg jer”, siger Jesus, ”at I skal elske hinanden”.

Og selvom det måske godt kan virke både naturligt og let nok – i hvert fald med de mennesker, vi kender og holder af – så er det ikke noget, der kan udledes ved at betragte naturen – sådan som den naturlige teologi forsøgte at gøre det. Eller er det?

Træet

Når vi saver det overflødige væk, ser vi ganske tydeligt et kors inde bag de øvrige blade og grene på træet.

Ud over at minde os om den måde, Jesus døde på - og dermed, hvordan han bekæmpede dødens magt i vores bevidsthed - gav os tro og håb – så viser korsets tværgående linje – grenene – os kærligheden.

De strækkes ud imod os som to åbne arme, der siger ”kom, lad mig omfavne dig” – ligesom det sker i en af de kendteste lignelser, Jesus fortalte – lignelsen om den fortabte søn. Her tager faderen imod sønnen med åbne arme og siger: Min søn var død, men er blevet levende igen.

Sådan er Gud i sin kærlighed til os: Det liv, som vi måske øder bort i alt det, der hører det jordiske til, det gør han levende igen – i troen på ham – når vi vender os mod ham.

Men grenene viser os også det

særlige i kristendommen – det nye bud – at I skal elske hinanden. At vi mennesker skal tage imod hinanden med åbne arme.

Og det gælder ikke kun vores familie og vore venner, men sågar vore fjender – så langt bør vores kærlighed række.

Vi skal åbne armene og tage imod den fremmede, den syge, den udskudte, den forarmede, den fattige, den, der sidder i fængsel, den sultne og den tørstige - den, som har brug for det.

Det er næsten en umulig opgave, men vi får hjælp – oven i købet fra noget, som grenene også minder os om, nemlig velsignelsen.

Velsignelsen giver os kraft fra det høje og styrke til at åbne vore arme i kærlighed til hinanden, til at vogte og værne om den, som er svag; til at elske, for deri er livet.

Ka' vi tage imod det, som således kommer til os fra himlen, så kan livet også blive til i os. Kan vi give det videre, så skaber vi liv for andre. Når du elsker, bliver livet til!

Sognepræst Peter Tast

Kirkelige adresser:

Sognepræst:
Peter Tast
Rønnebærvænget 11
8660 Skanderborg
tlf. 61 22 39 99
pht@km.dk

Henvendelse om fødsler, navneændring, attester mv. til:
Kirkekontoret:
Kirkebakken 4
8660 Skanderborg
tlf. 86 52 02 12

Graver:
Lars Thorsen
tlf. 40 43 61 94

Menighedsrådsformand:
Karl Svansø Iversen
tlf. 75 78 28 05
inger.karl@fibermail.dk

Sogneoplysninger:
www.sogn.dk/voerladegaard

Gudstjenesteliste Voerladegaard sommer 2011

29. maj	kl. 09.30	5. søndag efter Påske
12. juni	kl. 11.00	Pinsedag
19. juni	kl. 09.30	Trinitatis søndag - Vandregudstj. og Trinitatiskage
03. juli	kl. 11.00	2. søndag efter trinitatis
24. juli	kl. 09.30	5. søndag efter trinitatis (Jørgen H Lorenzen)
14. aug.	kl. 11.00	8. søndag efter trinitatis
28. aug.	kl. 11.00	10. søndag efter trinitatis - Ældrefest
11. sept.	kl. 11.00	12. søndag efter trinitatis - Konfirmandopstart
25. sept.	kl. 14.00	14. søndag efter trinitatis - Høstgudstjeneste
09. okt.	kl. 09.30	16. søndag efter trinitatis

Konfirmation i 2012 er søndag den 29. april

Konfirmation i 2013 er St. Bededag den 26. april

Voerladegård Kirke og Sogn